

Stáří

Petr Hapka

C

Dnes obloha se kaboní

Asdim/F E7

jak zlopověstné znamení.

A7sus4 Am7

A k tomu někdo zazvoní tak naléhavě.

F

Ten zvonek nechám odeznít.

Edim/B A7

Vždyť nad tím, kdo to mohl být

D7sus4 Dm7

se klidně můžu zamyslit nad lógrem v kávě.

B

Pak mě však zmůže zvědavost.

D7/A

Ach, co to bylo za blbost?

Gsus4

Když otevřu, tak vstoupí host

B/F

s tak divnou tváří.

Edim

Vlasy jak popel z cigaret

C+/C

a notně popraskanou pleť.

Fsus4

A rozpačitě říká "Hleď!

B7

Jsem tvoje stáří".

Ab Eb/G Fm Ab/Eb Db

R: "Já jsem tvé stáří... pozvi mě dál"

Ab Eb/G Fm Ab/Eb Db Ab/C

"Já jsem tvé stáří"

Bm Db/Ab Gb Db/F

„pozvi mě dál“

Ebm Ebm7/C# Ebm6/C Ebm/C Ebm7/C#

„pozvi mě dáál“

B F/A Gmi B/F Eb

B F/A Gmi B/F Eb G G

„pozvi mě dál“

Když vůbec nic mu nevěřím,

proč mráz mi běží páteří?

A s mrazem horko soupeří

a krev mi vaří.

Vždyť žádný odznak nevytáh,

tak kam se šourá v bačkorách

a přitom říká "Žádnej strach,

jsem tvoje stáří".

Jak pavučina má svůj kout

a odtamtud se nechce hnout.

Jen cestou stačil utrhnout

list v kalendáři.

Teď tady sedí v županu.

Já neznám žádnou obranu,

když říká: "Už tu zůstanu.
Jsem tvoje stáří."

R: "Já jsem tvé stáří..."

A já mu na to povídám,
že sotva třicet roků mám.
To přece ještě spočítám,
ty sedmilháři.
Jen koukni. To je rodnej list.
Tak nasad' brejle a zkus číst.
A až to přečteš, rovnou zmiz
kam patříš, stáří.

Host na to: "Co je počet let?
Znám chlápka, ten má v účtě svět
a přitom devadesát pět,
ten mládím září.
Ty ale klidně odzíváš
snad všechno, nač se podíváš.
Už strašně dlouho v sobě máš
své vlastní stáří."

R: "Já jsem tvé stáří..."